

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123202887
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123202887.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., zast.: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: 365 bank, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 463,76 EUR s prísl. takto

rozhodol:

8

29Csp/26/2023

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie vo výške 50 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

odôvodnenie:

6

29Csp/26/2023

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 28.03.2023 sa voči žalovanému domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 463,76 EUR za porušenie jej spotrebiteľských práv v základnom konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 9Csp/18/2020 v spojení s konaním vedeným na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 18CoCsp/15/2021.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9Csp/18/2020 o vydanie bezdôvodného obohataenia bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná.

3. Okresný súd Prešov v rozsudku 9Csp/18/2020 zo dňa 25.02.2021 síce jej žalobu o vydanie bezdôvodného obohataenia zamietol, ale tento rozsudok bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.05.2022 pod sp. zn. 18CoCsp/15/2021, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť jej vydať bezdôvodné obohataenie vo výške 463,76 EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne od 14.02.2020 do zaplataenia.

4. Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má sankčnú, odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohataenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška primeraného finančného zadostučinenia, preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko

primerané finančné zadosťučinenie len v symbolickej výške nemôže byť ani primerané, ani spravodlivé. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len jeho priznaním v takej výške, aby mala nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa obohatiť chcel. Nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá si úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a preto primerané finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 463,76 EUR zohľadňujúc skutočnosť, že žalovaný sa na jej úkor o túto sumu bezdôvodne obohatil.

5. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že finančné zadosťučinenie nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. Citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. nemožno vykladať tak, že právo na primerané finančné zadosťučinenie má každý spotrebiteľ, ktorý vytkne a to úspešne napr. nejakú vadu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

6. Na to, aby sa mohla žalobkyňa domáhať priznania primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné, aby mala v prvom rade právoplatný rozsudok, v tomto prípade o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Bez existencie takéhoto právoplatného rozhodnutia nie sú splnené podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovanému nie je jasné z čoho žalobkyňa vychádzala pri určení výšky finančného zadosťučinenia. V žalobe žalobkyňa uvádza, že predmetný nárok zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil o uvedenú sumu. Žalobkyňa výšku finančného zadosťučinenia žiadnym spôsobom neodôvodnila a ani v tomto smere nepredložila a nenavrhol žiaden dôkaz. V ďalšom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Obo 147/2007 a 6Obo 302/2006. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistení skutkových okolností. Súd prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu.

7. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že žalovaný vo vyjadrení uvádza, že priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je neprimeraná. Podľa jej názoru je nepochybné, že rozsudkom súdu prvej inštancie vydaným v základnom konaní sa preukázalo, že žalovaný porušil svoju povinnosť v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zákona č. 250/2007 Z.z..

8. Porušením primárnej povinnosti zo strany žalovaného došlo k vzniku sekundárneho zákonného následku v podobe sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a v následnom vydaní bezdôvodného obohatenia. Uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia na súde je len následkom vyplývajúcim z bezdôvodného porušenia práv spotrebiteľa vedúceho k vzniku ujmy.

9. Pripustením argumentácie žalovaného o nedôvodnosti primeraného finančného zadosťučinenia by bola popretá samotná podstata a zmysel tohto inštitútu v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

10. Dáva do pozornosti, že žalovaný v základnom konaní neprejavil žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažil využiť vo svoj prospech, avšak výsledok základného konania dokazuje, že táto jeho argumentácia nemala oporu v hmotnom práve.

11. Ak by analogicky používal terminológiu trestného práva, tak by súdy mali pri úvahe o výške primeraného finančného zadosťučinenia zohľadňovať v neprospech dodávateľov, v ich postupoch voči spotrebiteľom špeciálnu recidívu dodávateľov a pri opakovaní porušení spotrebiteľského práva primerané finančné zadosťučinenie zvyšovať a nie znižovať.

12. Súd na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením rozsudkov 9Csp/18/2020 a 18CoCsp/15/2021 zistil tento skutkový stav:

13. Žalobkyňa sa v konaní vedenom pod sp. zn. 9Csp/18/2020 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej so žalovaným dňa 16.11.2011.

14. Súd I. inštancie nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia rozsudkom zo dňa 25.02.2021 zamietol.

15. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 31.05.2022 pod sp. zn. 18CoCsp/15/2021 rozsudok súdu I. inštancie zmenil a žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 463,76 EUR s prísl. .

16. V rozsudku konštatoval, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z., pre ktoré je uvedený úver v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov a preto žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške úhrad realizovaných nad sumu poskytnutej istiny úveru.

17. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobkyňa si predmetnou žalobou v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. uplatnila nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jej spotrebiteľských práv konštatovaných v rozsudku 10Csp/133/2019 zo dňa 1.12.2021 s dátumom právoplatnosti 31.12.2021.

18. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017, sp. zn. 20Co/192/2016, sp. zn. 7Co/78/2017, sp. zn. 25Co/59/2017).

19. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

20. Ak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

21. Z uvedeného jednoznačne jasne vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

22. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľ si voči žalovanému ako dodávateľovi v konaní vedenom pod sp. zn. 9Csp/18/2020 v spojení s rozsudkom

Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 18CoCsp/15/2021 úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv upravený v zákone č. 129/2010 Z.z.. Pre úplnosť dodáva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislé od okamihu uzatvorenia zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskum a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre vznik daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo, alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z.z..

23. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel avšak iba čiastočne.

24. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností na strane žalobkyne ako aj žalovaného, okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

25. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

26. Za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa úspešne domohla na súde je nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia dôvodný. Žalobkyňa v základnom konaní bola nútená podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práva ako spotrebiteľa, ktoré bola nútená brániť. Neuvedla, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napríklad vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž (rozsudok Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/125/ a 32/2020).

27. Napriek tomu, že žalobkyňa argumentovala, že v súvislosti s uplatňovaním nároku v základnom súdnom konaní bol narušený jej bežný život, na preukázanie uvedených skutkových tvrdení nenavrhol vykonať akékoľvek dokazovanie. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že konanie žalovaného a následné domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia malo negatívne dôsledky na vznik jej nepriaznivej majetkovej, ako aj sociálnej situácie v konkrétnom čase, súd I. inštancie s poukazom na okolnosti uvedeného prípadu považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 50 EUR. Vychádzal zo skutočností, že zo strany žalovaného došlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia a v porovnaní s inými prípadmi u žalobkyne nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrášaniam zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jej psychiku, či rodinný život. Na základe uvedených skutočností potom priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

28. Na podporu správnosti svojej argumentácie súd poukazuje na viacero rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, ktorým bola akceptovaná podľa žalobcu vyššie uvedená symbolická výška primeraného finančného zadosťučinenia, teda suma 50 EUR za každé konštatované porušenie spotrebiteľských práv rozsudkom 3CoCsp/56/2020 (za neprijateľnosť jednej zmluvnej podmienky, vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru), 7CoCsp/41/2021 o nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 EUR (bezdôvodné obohatenie a 2

neprijateľné zmluvné podmienky), 8CoCsp/37/2021 vo výške 100 EUR (neprijateľná zmluvná podmienka a bezdôvodné obohatenie), 17CoCsp/24/2021 vo výške 100 EUR (neprijateľná zmluvná podmienka a bezdôvodné obohatenie) a 13CoCsp/1/2023 vo výške 150 EUR (2 neprijateľné zmluvné podmienky a bezdôvodné obohatenie).

29. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

31. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

32. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 CSP., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 CSP. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k CSP, nakladateľství C. H. DESK).

33. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

34. Keďže predmetom konania bol nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisí od úvahy súdu bol žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu, čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

35. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

Poučenie:

2

29Csp/26/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.